

Den oprindelige ordning under kildeskatten med hensyn til opkrævningen af restskatter var, at restskatterne blev opkrævet i 3 rater i september, oktober og november i slutligningsåret. Fra indkomståret 1972 er opkrævningsperioden ved den nævnte ændringslov nr. 576 af 15. december 1972 forlænget, således at opkrævningen nu sker i 6 rater i september, oktober og november i slutligningsåret og januar, februar og marts i det følgende år. Denne ændring blev indført bl.a. med sigte på, at den kunne være overgang til en senere ordning med opkrævning af restskatterne over næste års forskudsskat.

Baggrunden for forslaget om at lade de mindre restskatter opkræve over det næste års forskudsskat er at opnå en rationalisering af opkrævningen af disse skatter. Den gældende ordning, hvorefter restskatterne altid opkræves direkte hos skatteyderne ved særskilt skattebillet i et vist mindre antal rater, betyder en besværliggørelse af opkrævningen. Det gælder navnlig i forhold til de mange A-skatteydere med små restskatter. For disse skatteydere må det endvidere give anledning til irritation, at ikke hele deres skattebetaling sker ved indeholdelse i deres løn. Den gældende ordning medfører en meget væsentlig belastning af de kommunale opkrævningsmyndigheder til skade bl.a. for det almindelige ligningsarbejde. Ved at indføre en ordning med opkrævning af små restskatter over næste års forskudsskat, hvorved restskatterne for de mange lønmodtagere med små restskatter opkræves ved indeholdelse i lønnen i det følgende år, vil opkrævningsmyndighederne blive fritaget for et meget stort antal restancesager vedrørende restskatten med den deraf følgende tvangsinddrivelse. Nyordningen vil endvidere medføre en bedre indgang af skatterne, så provenutabet ved afgangsførelse af uerholdelige beløb begrænses.

Der har såvel i en betænkning fra december 1971 fra Det kommunale Skatteudvalg som i Dahlgaard-udvalgets betænkning fra april 1972 været fremsat forslag om en ordning med opkrævning af restskat over næste års forskudsskat. Det kommunale forslag gik ud på en generel overførsel til næste års forskudsskat uanset restskattens størrelse. Derimod mente Dahlgaard-udvalget, at ordningen burde være begrænset til de mindre restskatter. Der foresloges en begrænsning til restskatterne under 3.000 kr. Endvidere skulle nyordningen være begrænset til de skatteydere, der forskudsregistreredes med skattekort for det følgende år, og være begrænset til det beløb, der kunne indregnes ved reduktion af skattekortfradraget. I andre tilfælde skulle også de små restskatter opkræves direkte i det gældende mindre antal rater.

Vi er enig i hovedsynspunktet i Dahlgaard-udvalgets betænkning om en begrænsning af nyordningen til de mindre restskatter. Formålet med nyordningen er en rationalisering af restskatteopkrævningen for det store flertal af restskatteydere, der kun har mindre restskatter, og er ikke en generel lempelse af opkrævningen. De mindre restskatter fremkommer endvidere ofte som følge af forhold, som skatteyderen vanskeligt selv kan overskue og imødegå ved forskudsskattebetalingen, hvorimod store restskatter ikke kan opstå uden skatteyderens viden.

Med hensyn til grænsen for de restskatter, der skal omfattes af nyordningen, er det vor opfattelse, at overførslen til næste års forskudsskat bør være begrænset til restskatter, som (incl. 8 pct. tillæg og eventuelle morarenter) er mindre end 2.000 kr. Ved det netop stedfundne slutopgør for 1972, hvor der i alt var ca. 1,6 million skatteydere med restskatter, havde 1,3 million eller ca. 81 pct. restskat under 2.000 kr. Af den samlede restskattemasse på ca. 2,9 milliard kr. faldt på disse små restskatter kun ca. 800 millioner kr. svarende til ca. 28 pct. af de samlede restskatter. De ca. 19 pct. af restskatteyderne med restskatter større end 2.000 kr. tegnede sig derimod for ca. 72 pct. af den samlede restskat. Den foreslåede ordning med begrænsning af overførselsordningen til restskatter under 2.000 kr. vil herefter betyde en meget væsentlig aflastning for opkrævningsmyndighederne, samtidig med at den likviditetsmæssige virkning for staten i overgangsåret ved udskydelsen af restskattebetalingen over det følgende år ikke bliver alt for voldsom.

Hovedprincippet i den foreslåede nyordning bliver herefter det, at der for de skatteydere, hvis restskat (incl. 8 pct.-tillægget og eventuelle morarenter) er under 2.000 kr., sker en overførsel af denne restskat til opkrævning over næste års forskudsskat, således at der for dette år opkræves yderligere foreløbig skat (A- eller B-skat) til dækning af det overførte beløb. Det er tanken, at den yderligere foreløbige skat til dækning af restskatten for A-skatteyderne fortrinsvis skal søges dækket ved yderligere indeholdelse i A-indkomsten ved reduktion af skattekortfradraget. For B-skatteyderne bliver der tale om en forhøjelse af de 10 rater af foreløbig skat (B-skat), der betales over det følgende år. Ved slutopgørelsen for det år, hvortil restskatten overføres, skal der videre forholdes på den måde, at den overførte restskat lægges sammen med slutskatten for dette år, hvorefter der i det samlede tilsvarende af slutskat og overført restskat modregnes de foreløbige skatter med de deri indregnede forhøjelser i anledning af restskatten. Fremkommer der ved denne modregning for opkrævningsåret $\frac{v}{n}$ restskat, gælder for denne restskat de